

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Aidanus Ep. 31. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

solitudinem urbes, in urbes solitudinem diceris migrasse. Ipse totam Ægyptum concionabundus obibat, Christoq; longè plurimos jungebat, mercatores præsertim, quibus tempestate aliquando jactatis post preces fusas solem & cum sole fidei lucem ostendit. Ob id cùm Alexandriæ in summo honore jam esset, iterum Ægypti intima petiit. Hic illi tectum cælum, cubile terra, culcitra cili-
cium, cervical lapis fuit. Huic etiam invigilabat potius quàm indormiebat; quò mollius tamen ja-
ceret, lectulum hunc suum lacrimis quotidie la-
vabat. Verùm è privato hoc pulvere extractus in
arenam à Petro Vercellensi Antistite, cui una cum
pluribus aliis capto libertatem apud barbarum
Regem exoraverat, Cœnobitis Lacedensibus præ-
esse jussus est, dum vitâ simul & munere est fun-
ctus. Porrò quem adgeniculari ad tumulum Divi
cernis, fraternæ cædis reus est. Hunc cùm suppli-
cem Sacerdos quidem, sed non conscientia absol-
veret, annos plures à domesticis furiis agitatus
malaciam tandem animo apud cineres BONONII
reperit. Veniam nuntiarunt ruptæ ultrò manicæ,
quas reus ipse dextro & cædis auctori brachio in-
duxerat. Hæ nunc licet è ferro sint, an non pul-
chrius tamē suspensæ tumulo BONONIVM ornant,
quàm Manliani, quos olim abjecerat, torques fa-
cturi fuissent? *Ex Gabr. Palaoto.*

*Licet cecideris, licet fueris in scelera devolutus, vide
ne desperes; remansit tibi unde piissimo satisfacias cre-
ditori. Absolvit vis? ama. Caritas cooperiet multitudi-
nem peccatorum.* S. Petr. Chrysol. Serm. 94.

S. AIDANUS EP. 31. Augusti.

Hic ille AIDANUS est Lindisfarnensis Ponti-
fex, quem ad Angliæ regnum Christo subji-
ciendum

ciendum purpurato interprete usum (Oswaldo Rege) supra diximus. Nimirum tot Apostolos ferè olim Anglia, quot Reges habuit. Sed quæ in alia etiam regna dives fuit, hodie externæ culturæ est indiga. Cæterùm AIDANVS, uti multum Regibus, ita plus aliquantò familiaris mendicabilis fuit. Ex his cum uni equum donasset phaleris regiis superbum, & Oswini (frater is erat Regis) nobile donum, succensuit nonnihil Oswaldus & objurgavit AIDANVM. At cum hic pauca pro se dixisset, atque id tantum quæsiuisset ex Oswaldo, plùsne equum hominis mancipium, quàm in paupere homine Dominum Christum adamaret? continuò in sese primò Rex, mox deinde in genua coram AIDANO descendit, & à Pontificiâ tiarâ veniam Regiæ coronæ rogavit. Et abstulit non hanc tantum, sed mortis etiam beatæ nuntium, cum modestissimo Rege non digna jam esse superba regna dictitaret AIDANVS. Porro cum hic in iratum mare oleum immisisset, oleo mitius etiam mare vidisses. Flammæ quoque, quas tyrannus Penda urbi injicere parabat, in suas partes traxit, & averfas ab urbe in hostes armavit. Ita victor è vitâ abiit non sine triumpho, quem D. Cuthbertus tunc puer ducere illum in cælum vidit multo lumine nobilem. O triumphum tuum AIDANE sequi etiam nos pileati olim possimus! Ex ven. Bedæ hist. Eccl. l. 3.

Per misericordias pauperum misericordiam paremus, ut possimus esse de poenâ liberi, & de salute securi: gratiæ misericordiam sperat ibi, qui hîc non fecerit misericordiam: qui facit misericordiam, currit ad premium; qui non facit, decurrit ad poenam. S.P. Chryf. serm. 8.

SEP-